

trænger ikke til at faa Oplysning om, hvorledes der leves ude paa Landet. Jeg kan sige, at det gælder om mig, som det gælder om den højtærede Konseilspræsident, at jeg i adskillige Somre har tjent Brødet som Vogterdreng. Jeg er født og opdragen paa Landet som han, og det er adskillige af de socialdemokratiske Medlemmer af dette Ting. Jeg tror i det hele at turde anbefale det ærede Medlem ikke mere at raillere over Socialdemokraternes formodede Ukendskab til Landboforhold. Dette, at der ved sidste Folketingsvalg i 8 Kredse, hvor Landbovalgerne have Overtaget, er valgt Socialdemokrater, viser, at det Arbejde, der her i Tinget gøres af de socialdemokratiske Rigsdagsmænd, i Aarenes Løb har vundet Genklang ude blandt de Tusinder af Smaafolk i vort Land, der dog til syvende og sidst er dem, der bygge Landet.

Dernæst skal jeg sige til det ærede Medlem for Nørresundby, som søgte at gøre sig lystig over, at jeg skulde have sagt, at jeg personlig havde fulgt Bergs Politik, at jeg aldeles ikke har udtalt noget saadant. Det, jeg har sagt i denne Forbindelse, er kun, at jeg har studeret hans politiske Virksomhed, hans Taler og Artikler, og jeg har gjort det specielt under den politiske Virksomhed, jeg i sin Tid har haft med at gøreovre i den By, hvor Berg virkede i mange Aar, nemlig Kolding. Netop fordi jeg som Bladredaktør har virket i denne By, er jeg kommen ind paa særlig at studere Bergs politiske Arbejde. Men jeg kan forstaa, at det ærede Medlem for Nørresundby ikke syntes om, at man fremdrog Udtalelser af Berg her i Salen. Det er gode, demokratiske Udtalelser allesammen, men de passe ikke det ærede Medlem for Nørresundby eller det Parti, han slutter sig til.

Jeg troede, da det ærede Medlem begyndte at tale om C. Berg, at han vilde have besvaret det Spørgsmaal, jeg rettede til Konseilspræsidenten, men som Konseilspræsidenten undlod at besvare, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt de Herrer mente ligesom Berg, at nu da Venstre var kommet til Magten, skulde og burde Provisorismens Bo gøres op. Det var Kærnepunktet i, hvad jeg sagde om Bergs Politik, og det var det Spørgsmaal, jeg ønskede

Svar paa, men det undlod det ærede Medlem klogelig at besvare. Det kan muligvis ikke nytte at gentage Spørgsmaalet overfor den højtærede Konseilspræsident, men det kunde maaske nytte overfor det ærede Medlem for Nørresundby, som ikke havde noget imod at citere Berg, naar han mente, at han kunde finde Udtalelser til Støtte for sin nuværende Politik. Maa jeg da spørge det ærede Medlem, om han nu vil være med til at arbejde for, at vi kunne faa indfriet det Løfte, Berg gav i sin Tid, at Provisoristerne skulde blive dragne til Ansvar af Demokratiet? Er det nemlig ikke de Herrers Mening at ville gøre Ansvar gældende, maa jeg da spørge, hvorfor har de da gennem de mange Aar bekæmpet Højre og særlig Militarismen, der jo netop affødte Provisorierne. Hvis de ikke have ment det alvorligt med denne Kamp, hvad vi troede, de gjorde, have de levet paa en Usandhed gennem mange Aar.

Det ærede Medlem omtalte den Sag, jeg havde fremdraget om den gamle Veteran, til hvem Konseilspræsidenten havde skrevet, at han savnede Midler til at imødekomme hans Andragende om Understøttelse, og i denne Forbindelse udtalte det ærede Medlem for Nørresundby, at naar der fremkom et saadant Svar, hvor der blev brugt det Udtryk, „at man savnede Midler“, indeholdt netop dette Udtryk en Opfordring til vedkommende om at gaa til Rigsdagen for at faa de ønskede Midler bevilgede. Jeg kan her gøre det ærede Medlem bekendt med, at den paa-gældende Krigsveteran spurgte i al Almindelighed Konseilspræsidenten, om han ikke paa en eller anden Maade kunde hjælpe ham, og det forekommer mig da naturligt, om Konseilspræsidenten saa ikke havde nøjedes med dette noget brutale Svar, som han gav, men i Stedet for havde sagt: Gaa til Rigsdagen, vi have ikke Midler i Øjeblikket.

Formanden: „Brutal“ var ikke nogen heldig valgt Betegnelse i denne Forbindelse.

Andreasen: Men da nu det ærede Medlem forstaaer et saadant Svar paa den Maade, at det indeholder en Opfordring